

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Medya ve siyasi iktidar ilişkilerini, siyasi iktidarın yasal olmayan yöntemlerle basın üzerinde kurduğu baskıları, basın sektörünün ve çalışanlarının sorunlarını tespit etmek ve alınması gerekli önlemleri belirlemek amacıyla, Anayasanın 98 inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

- 1- Emin KOÇ – Yozgat
- 2- Haluk KOÇ – Samsun
- 3- Uğur AKSÖZ – Adana
- 4- N. Gaye ERBATUR – Adana
- 5- Kemal SAĞ – Adana
- 6- Tacidar SEYHAN – Adana
- 7- Halil ÜNLÜTEPE – Afyonkarahisar
- 8- Oya ARASLI – Ankara
- 9- A. İsmet ÇANAKÇI – Ankara
- 10- İsmail DEĞERLİ – Ankara
- 11- Yakup KEPENEK – Ankara
- 12- Feridun Fikret BALOĞLU – Antalya
- 13- Hüseyin EKMEKÇİOĞLU – Antalya
- 14- Tuncay ERCENK – Antalya
- 15- Nail KAMACI – Antalya
- 16- Osman KAPTAN – Antalya
- 17- Osman ÖZCAN – Antalya
- 18- Ensar ÖĞÜT – Ardahan
- 19- Mehmet BOZTAŞ – Aydın
- 20- Mehmet Mesut ÖZAKCAN – Aydın
- 21- Mehmet SEMERCİ – Aydın
- 22- Ali Kemal DEVECİLER – Balıkesir
- 23- Sedat PEKEL – Balıkesir
- 24- Orhan SÜR – Balıkesir
- 25- Yaşar TÜZÜN – Bilecik
- 26- Mustafa ÖZYURT – Bursa
- 27- Ahmet KÜÇÜK – Çanakkale
- 28- Feridun AYVAZOĞLU – Çorum
- 29- Mustafa GAZALCI – Denizli
- 30- Ahmet YILMAZKAYA – Gaziantep
- 31- Mehmet IŞIK – Giresun
- 32- Fuat ÇAY – Hatay
- 33- Abdulaziz YAZAR – Hatay
- 34- Halil AKYÜZ – İstanbul
- 35- Hasan Fehmi GÜNEŞ – İstanbul
- 36- Algan HACALOĞLU – İstanbul
- 37- Birgen KELEŞ – İstanbul
- 38- Kemal KILIÇDAROĞLU – İstanbul
- 39- Onur ÖYMEN - İstanbul
- 40- Ahmet Sırrı ÖZBEK – İstanbul
- 41- Mehmet Ali ÖZPOLAT – İstanbul
- 42- Sıdıka SARİBEKİR – İstanbul
- 43- Ali TOPUZ – İstanbul
- 44- K. Kemal ANADOL – İzmir
- 45- Ali Rıza BODUR – İzmir
- 46- Ahmet ERSİN – İzmir
- 47- Abdurrezzak ERTAN – İzmir

- 48- Yılmaz KAYA – İzmir
- 49- Türkan MIÇOOĞULLARI – İzmir
- 50- Enver ÖKTEM – İzmir
- 51- Muharrem TOPRAK – İzmir
- 52- Hakkı ÜLKÜ – İzmir
- 53- Mehmet PARLAKYİĞİT – Kahramanmaraş
- 54- Mehmet YILDIRIM – Kastamonu
- 55- Halil TIRYAKI – Kırıkkale
- 56- Yavuz ALTINORAK – Kırklareli
- 57- Mehmet S. KESİMOĞLU – Kırklareli
- 58- Hüseyin BAYINDIR – Kırşehir
- 59- İzzet ÇETİN – Kocaeli
- 60- Mehmet Sefa SİRMEN – Kocaeli
- 61- Atilla KART – Konya
- 62- Muharrem KILIÇ – Malatya
- 63- Hasan ÖREN – Manisa
- 64- Mustafa Erdoğan YETENÇ – Manisa
- 65- Ali OKSAL – Mersin
- 66- Gürol ERGİN – Muğla
- 67- Mehmet Şerif ERTUĞRUL – Muş
- 68- Orhan ERASLAN – Niğde
- 69- Necati UZDİL – Osmaniye
- 70- İlyas Sezai ÖNDER – Samsun
- 71- Engin ALTAY – Sinop
- 72- Nurettin SÖZEN – Sivas
- 73- Mehmet Vedat MELİK – Şanlıurfa
- 74- Erdoğan KAPLAN – Tekirdağ
- 75- Enis TÜTÜNCÜ – Tekirdağ
- 76- Orhan Ziya DİREN – Tokat
- 77- Feramus ŞAHİN – Tokat
- 78- Şevket ARZ – Trabzon
- 79- M. Akif HAMZAÇEBİ – Trabzon
- 80- Hasan GÜYÜLDAR – Tunceli
- 81- V. Sinan YERLİKAYA – Tunceli
- 82- Osman ÇOŞKUNOĞLU – Uşak
- 83- Mehmet KARTAL – Van
- 84- Muharrem İNCE – Yalova
- 85- Nadir SARAÇ – Zonguldak

GEREKÇE

Anayasanın 26. maddesinde düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğü güvence altına alınmış ve "Basın hürriyeti" başlıklı 28 inci madde ile de basın hürdür, sansür edilemez hükmüne yer verilmiştir. Bu açıdan Anayasamız devlete, basın ve haber alma hürriyetlerini sağlayacak tedbirleri alma ödevini yüklemiştir.

Basın özgürlüğünün korunması devletin olduğu kadar medya kuruluşlarının da görevidir. Ancak bugün içinden geçilen süreçte, halkın gerçekleri öğrenme hakkına ilişkin sorumluluk her iki aktör tarafından da yerine getirilmemekte ve basın özgürlüğü ihlal edilmektedir.

2000 yılında yaşanan ekonomik krizin ardından medya-siyaset-ticaret ilişkileri yeni bir eksene oturmuş, basın sektöründe büyük el değiştirmeler ve yabancılaştırma süreci başlamıştır. Ekonomik kriz medya kuruluşlarını ve onların ortağı olduğu ekonomik girişimleri siyasi iktidarın kararlarına bağımlı kılmıştır.

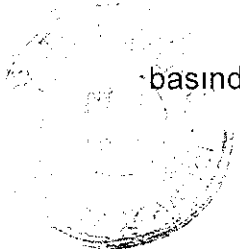
Siyasi iktidarın ilk yıllarında, medya kuruluşlarının yönetimlerinin borçlarından dolayı TMSF'na devredilmesi sonucunda devlet güdümünde bir medya ortaya çıkarılmış ve büyük gazeteci kısımları yaşanmıştır.

Bu durum medya meslek mensuplarının kendi içlerinde oto sansür uygulamalarını beraberinde getirmiştir.

Medya-siyaset-ticaret ilişkilerinde yaşanan dönüşüm, oto sansürle de sınırlı kalmamış, iktidar yanlısı olmayan gazetecilerin köşeleri, televizyoncuların ise programlarının ellerinden alındığı; siyasi iktidarın baskıları ile gazete köşe yazarlarının belirlendiği bir süreç yaşanmıştır.

Başbakan 3 Nisan 2005 tarihli Hürriyet Gazetesinde yayınlanan demecinde " ... Benden gazeteci gibi randevu alıp gelen, geldikten sonra başka işler için konuşanlar var, aracılık yapanlar var." ifadelerinde bulunmuştur.

Yine Sayın Başbakan 1 Mart 2006 tarihinde Maliye Bakanı ile ilişkili olarak başında çıkan haberler için yaptığı açıklamada ise, "Medya bu konuda da kendini

fazla yormasın. Medyanın ileri gelenleri de kendilerini yormasınlar. Köşe yazarları da kendilerini yormasın. Attıkları birçok iftiranın yalan olduğu ortaya çıkıyor. Ve bunun bir şeyler karşılığında olduğunun biz farkındayız. Bakın bu konuda bu kadar ağır söylüyorum.” demiştir.

Sayın Başbakan aslında medya ile kurduğu ilişkileri deşifre eden bu sözlerine daha fazla açıklık getirmeyerek, kamu olanaklarını basın sektörü üzerinde bir şantaj unsuru olarak kullanmaya devam etmiştir.

18.2.2007 tarihinde ortaya çıkarılan, ve bir Maliye Elemanının Kanaltürk Televizyonu ve onun çalışanları hakkında başlattığı incelemeye ilişkin belge, özgür basına yapılan baskıları göstermesi açısından yeni bir baskıcı döneme girildiğini ortaya koymaktadır.

Siyasi iktidara yakın medya gruplarına halkın parasını gasp eden holdinglerden para aktarıldığına ilişkin belgeler olmasına karşın inceleme başlatılmazken, siyasi iktidarın yaptıklarını eleştiren medya grupları üzerinde baskı kurulması yaklaşan Cumhurbaşkanlığı ve milletvekili genel seçimlerini etkilemeye yönelik girişimlerdir.

Bu açıdan kamu olanakları kullanılarak üzerinde baskı kurulan medya kuruluşları ile gazetecilerin belirlenmesi ve bu ilişkiler yumağının günışığına çıkarılması demokrasimiz açısından son derece önemli hale gelmiştir.

Basındaki el değiştirme, yabancılaştırma süreci ile siyasi iktidarın baskıları basın meslek mensuplarının işsiz kalmasını beraberinde getirdiği gibi özlük hakları açısından kazanımlarını yitirdiği bir dönem yaşanmasını da beraberinde getirmiştir. İlkelerinden taviz vermeyen deneyimli gazeteciler işsiz kalırken, yeterli formasyona sahip olmayanların mesleğe alındığı bir süreç yaşanmaktadır. Bu süreç basın sektörünün yüzde 90'ının sendikasızlaştırılmasını da beraberinde getirmiştir.

Bu nedenlerle, basın sektörünün ve çalışanlarının sorunları ile siyasi iktidar tarafından basına kamu olanakları kullanılarak yapılan baskıların ortaya çıkarılması konularının TBMM'de ele alınmasını demokrasinin gereği olarak görmekteyiz.